

Did til andet efter dens Forslag ere blevne optagne i denne Paragraph, idet navnlig et foreløbigt Forslag blev sendt Communalbestyrelsen til Betænkning, og det i dets Præmisseser var udtalt, at vedkommende Næringsbrugere ville blive at ansætte til Næringsstat, og dernæst efter den Intægt, Næringsen gav, efter Formue og Leilighed. Dette forekom Communalbestyrelsen at være en Ubillighed imod de Næringsdrivende, da det egentlig gik ud paa at beskatte dem paa en dobbelt Maade, saaledes at de først skulde svare af den Bedrift, de havde, og dernæst af den Nettoindtægt, som denne afgav. Smidlertid er det ikke Udvalgets Mening, at Betydningen af disse Ord skulde udgaae, men derimod har man i deres Sted optaget en anden Paragraph, hvori man har villet udtale det Samme, som ved disse Ord er blevet sagt. I den anden tilføiede Paragraph gjøres endvidere opmærksom paa, hvorledes Næringsstaten, som den nu paalignes, kan purificeres for, om jeg saa maa sige, et hvert Stænk af Formue og Leilighedsstat, den hidtil har havt. Jeg skal i den Henseende tillade mig ved et Exempel at hentyde paa, hvorledes Næringsstaten har taget et lidet Hensyn til Formue og Leilighed. Naar saaledes 2 Professionsister arbejdede med det samme Folkehoid, saa var man tilbøjelig til at ansætte den Professionist, om hvem man vidste, at han arbejdede med egne Capitaler, lidt høiere i Stat, saafom een eller to Portioner, end den, om hvem man vidste, at han kun virkede med fremmede Penge. Den samlede Paragraph, som dannes ved §§ 1 og 2 af den oprindelige Lov, har faaet et Tillæg i Slutningen. Jeg turde maaskee oplæse den Deel af Paragraphen, som vedkommer dette. Det hedder: „Dog kan den Deel af disse Udgifter, som bæres af Hjælpestaten, med Kongens Bisfald forhøies til sammes Halvdeel, naar Saadant efter den Maade, hvorpaa ved Lovens Udførelse Fordelingen finder Sted, eller af andre Grunde befindes billigt“. Dette er med Hensyn til, hvad Lovudkastets anden Paragraph i Begyndelsen havde omtalt: „naar særdeles Omstændigheder maatte gjøre Saadant nødvendigt“, idet Udvalget her har foreslaaet, at Forhøielsen af

Skatten fra en Trediedeel til en Halvdeel skulde beroe paa den Maade, Loven bringes til Udførelse paa, det vil sige paa det Forhold, i hvilket det vil vise sig, at de Næringsdrivende og de Iffkenæringsdrivende komme til at deeltage i Hjælpestaten. Naar der er sagt: „eller af andre Grunde“, da sigter dette til det Tilfælde, at særdeles Udgifter indtræde, der da naturligtvis ogsaa maa være Grund til en Forhøielse. Angaaende Forholdet mellem disse to Skatter, Næringsstaten og Hjælpestaten, hvorefter Hjælpestaten er ansat til $\frac{1}{3}$, Næringsstaten derimod til $\frac{2}{3}$, da har det for Udvalget nærmest fallet sig saaledes, at det maaskee turde være rettest strax at indføre, at enhver af disse Skattebrancher kom til at bære Halvdelen af hvad de samlede komme til at udgjøre, idet man har troet at turde antage, at de Næringsdrivende, der sættes i Formue og Leilighedsstat, foruden den Næringsstat, de have at svare, ville under alle Omstændigheder komme til at svare en forholdsmæssig betydeligere Deel af denne Trediedeel, end Tilfældet vil blive med de Iffkenæringsdrivende. Men, naar Udvalget ikke har gjort noget Forslag herom, har man dertil været bevæget deels af, at det kan forandres ved kongelig Resolution, og dernæst ogsaa af Hensyn til, at det rimeligvis hverken for Diebliffet eller for næste Aar vil blive nødvendigt at forhøie den nærværende Næringsstat, og fordi det Beløb, som disse to Skatter skulde udrede, ikke heller vil stige til mere end 50 pCt. af hvad Næringsstaten nu udgjør, nemlig 90,000 Rd. Saalænge den Underbalance, de to samlede Skatter skulde dække, ikke forhøies med mere end Halvdelen af det Beløb, hvormed Næringsstaten nu opkræves, vil denne sidste Stat kunne holdes paa sit nærværende Stadium. Men, naar det Tidspunkt kommer, at Næringsstaten eller rettere de to samlede Staters Beløb udgjøre det Dobbelte af hvad Næringsstaten nu udgjør, da vil det vise sig, at Næringsstaten, der har at bære to Trediedele af dette dobbelte Beløb, 180,000 Rd., vil udgjøre 120,000 Rd., og de Næringsdrivende ville da som saadanne komme til at svare en forhøiet Stat af 30,000 Rd., eller en Trediedeel mere, end de nu svare, hvortilmod de Iffkenæringsdrivende og de Næ-